

Sygn. akt II Ka 256/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

23 kwietnia 2021r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Agata Wilczewska

Protokolant: stażysta Marta Burek

przy udziale Andrzeja Dybki Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Koninie

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2021r.

sprawy **K. T., J. T. i T. T.,**

oskarżonych z art.56§2k.k.s. w zw. z art.56§1k.k.s. w zb. z art.76§2k.k.s. w zw. z art.76§1k.k.s. w zb. z art.62§2k.k.s. w zb. z art.61§1k.k.s. w zw. z art.6§2k.k.s. w zw. z art.7§1k.k.s. i innych

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 3 lutego 2020r., sygn. akt II K 214/17

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. Ż. kwotę 516,60zł (w tym vat) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej K. T. z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

III. Zwalnia oskarżonych w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Agata Wilczewska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IIKa 265/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 3 lutego 2020r. o sygn. akt IIK 214/17

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		K. T.	Decyzją Dyrektora I. Administracji Skarbowej w P. z dnia 14.12.20r. w sprawie (...) - (...)21. (...)44.2020 po rozpatrzeniu odwołania K. T. z dnia 3.08.20r. od decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. z 31.07.20r. odmawiającej uchylecia w całości ostatecznej decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. z 23.05.16r., ((...) -PP-1. (...)6.2016.DW/ AP) określającej Pani K. T. nadwyżkę podatku naliczonego nad	- odpis decyzji, - odpis decyzji	k.1314-1321 k.1306-1313

należnym do
odliczenia w
następnym
okresie
rozliczeniowym
za styczeń 2013r.
i zobowiązanie
w podatku od
towarów i usług
za luty 2013r. ,
decyzję organu
pierwszej
instancji
utrzymano w
mocy.

Decyzją
Dyrektora I.
Administracji
Skarbowej w P.
z dnia 14.12.20r.
w sprawie (...) -
(...)21.
(...).45.2020 po
rozpatrzeniu
odwołania T.
T. z dnia
3.08.20r. od
decyzji
Naczelnika
Urzędu
Skarbowego w
K. z 31.07.20r.
odmawiającej
uchylenia w
całości
ostatecznej
decyzji
Naczelnika
Urzędu
Skarbowego w K.
z 4.02.16r., (...)-PP-1.
(...).2.2016.DW/
AP) określającej
Panu T. T.
nadwyżkę
podatku
naliczonego nad
należnym do

			zwrotu za maj 2011r. oraz podatek VAT do zapłaty za styczeń 2011r. i luty 2011r., decyzję organu pierwszej instancji utrzymano w mocy.		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	- decyzje Dyrektora I. Administracyjnej w P.	- decyzje przedłożone przez oskarżyciela jako dokumenty urzędowe nie budziły wątpliwości co do swojej autentyczności.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	
---	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Oskarżona K. T. zarzuciła, że Sąd Rejonowy nie zbadał dokładnie sprawy. Sąd nie zawiesił postępowania do czasu ustalenia prawidłowego stanu sprawy i wkładu poszczególnych oskarżonych w wykonanie prac budowlanych przez organy podatkowe, czy i w jakiej części faktury są kwestionowane, podczas gdy faktury zakwestionowano w całości, nie uwzględniając stanowiska NSA z 2019r.</p> <p>Zarzuciła, że Sąd nie powołał biegłego do oceny czy rzeczywiście doszło do jakiegokolwiek uszczerbku w budżecie państwa. Nie powołał też biegłego do oceny jaką wartość przy wykonywaniu prac na budowach stanowiły usługi i wkład poszczególnych oskarżonych. Mimo, że sam Sąd ustalił, że firmy oskarżonych były firmami powiązanymi rodzinnie, współpracującymi.</p> <p>Skarżąca podniosła, że zarzuty są niezrozumiałe, nie było sytuacji opisanej w akcie oskarżenia, nie doszło do szkody dla Skarbu Państwa, prace w obiektach były wykonane.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się uchybień podnoszonych w złożonej apelacji.</p> <p>Wobec wydania przez Dyrektora I. Administracyjnej w P. ostatecznych odmownych decyzji w przedmiocie wznowienia postępowań podatkowych, zarzut oskarżonej o braku zawieszenia postępowania do czasu prawomocnego zakończenia tych postępowań stał się bezprzedmiotowy. Zresztą Sąd I instancji nie miał podstaw do zawieszenia postępowania karnego tylko z uwagi na to, że oskarżona czy oskarżony T. T. złożyli wniosek o wznowienie postępowania podatkowego, gdyż Sąd karny sam czyni ustalenia faktyczne i dokonuje własnej oceny dowodów rozstrzygając w przedmiocie odpowiedzialności za przestępstwa karno – skarbowe zarzucane oskarżonym.</p> <p>W niniejszej sprawie nie było także konieczności zasięgnięcia informacji specjalnych i powoływania biegłego do oceny czy doszło do uszczerbku w budżecie Skarbu Państwa, skoro fakt powstania tego uszczerbku możliwy był do ustalenia na podstawie przeprowadzonych dowodów zwłaszcza wystawionych faktur, złożonych deklaracji, w świetle przesłuchanych w niniejszej sprawie przed Sądem i prawidłowo ocenionych zeznań świadków na okoliczność wykonywanych prac na poszczególnych obiektach. Wobec zebranego i ujawnionego w niniejszej sprawie materiału</p>	

dowodowego, który prawidłowo oceniony przez Sąd I instancji był wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych w zakresie prac wykonywanych przez poszczególnych oskarżonych, nie było także potrzeby powoływania biegłego do oceny wartości usług wykonywanych na budowach przez poszczególnych oskarżonych. Fakt powiązań rodzinnych pomiędzy oskarżonymi w tym przypadku wcale nie przemawiał na korzyść oskarżonych. Również fakt, że prace w obiektach zostały wykonane nie ma żadnego znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonej za przypisane jej przestępstwa karno – skarbowe. Wbrew zarzutom skarżącej do uszczuplenia podatku i tym samym uszczerbku w budżecie Skarbu Państwa doszło, mimo iż oskarżona nie uzyskała fizycznego zwrotu gotówki na konto, gdyż nadwyżka podatku została jej zaliczona na poczet wcześniejszych zaległości podatkowych, jak wynika z zebranych w sprawie dokumentów, a należności te nie zostały uiszczone (k.903-924). Przy czym należy zaznaczyć, że karalne w myśl art.56§1k.k.s. jest już samo narażenie na uszczuplenie podatku.

Zarzuty skarżącej dotyczące naruszenia przez Sąd I instancji prawa procesowego sprowadzają się w gruncie rzeczy do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych w postaci błędów braku i błędów dowolności. Zdaniem Sądu odwoławczego Sąd I instancji nie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych ani w postaci błędu dowolności, ani w postaci błędu braku. Ocena dowodów przeprowadzonych w toku postępowania przed Sądem I instancji, pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 k.p.k.), gdyż została poprzedzona

ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.). Sąd wydał wyrok na podstawie analizy całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, mających znaczenie dla przedmiotowego rozstrzygnięcia, wobec czego ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie uchybia treści art. 410 k.p.k. Sąd I instancji nie uchybił przepisowi art. 7 k.p.k. w taki sposób, aby to naruszenie miało wpływ na treść wyroku.

Sąd I instancji poczynił własne ustalenia faktyczne, samodzielnie ocenił przeprowadzone w sposób wyczerpujący dowody i na ich podstawie prawidłowo uznał winę oskarżonej w zakresie przypisanych jej przestępstw.

Sąd odwoławczy dokonując kontroli instancyjnej nie dopatrył się także błędów w zakresie wymierzonej oskarżonej kary.

Wskazać należy, iż o rażącej niewspółmierności kary można by zasadnie mówić wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, jednak **nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popętnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy**, innymi słowy gdy w społecznym odczuciu **jest karą niesprawiedliwą**. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną dysproporcję **między karą wymierzoną, a karą sprawiedliwą, zasłużoną**. Nie każda więc różnica w zakresie oceny wymiaru kary uzasadnia

zarzut rażącej niewspółmierności kary, przewidziany w art. 438 pkt 4 k.p.k., ale tylko taka, która ma charakter zasadniczy, a więc jest **niewspółmierna w stopniu nie dającym się zaakceptować**. Chodzi tu o tak istotne różnice ocen, że dotychczas wymierzoną karą można byłoby nazwać także w potocznym znaczeniu tego słowa rażąco niewspółmierną. Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wtedy, gdy na podstawie wskazanych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, można przyjąć, że zachodzi wyraźna różnica między karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji, a karą, która powinna zostać wymierzona w instancji odwoławczej w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo.

Kontrola instancyjna nie wykazała, by wymierzone oskarżonej kary były karami rażąco niesprawiedliwymi, tj. zbyt surowymi. W ocenie Sądu odwoławczego, kary w orzeczonym wymiarze, spełnią w stosunku do oskarżonej swe cele zapobiegawcze i wychowawcze.

Mając na względzie przedstawione powyżej okoliczności, Sąd odwoławczy nie podzielając zarzutów zawartych w apelacji, nie znajdując przy tym uchybień określonych w art. 440 k.p.k., podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia – na

podstawie art. 437 § 1 k.p.k. orzekł jak w wyroku.	
Wniosek	
- wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
<p>Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji, bowiem nie dopatrył naruszenia przepisu art.7k.p.k., nie dopatrył się błędów w ustaleniach faktycznych ani w postaci błędów braku, ani w postaci błędów dowolności. Sąd nie znalazł przy tym uchybień określonych w art. 440 k.p.k., podlegających uwzględnieniu z urzędu. Sąd nie dopatrył się również powodów do zmiany orzeczonej wobec oskarżonej kary.</p> <p>Nie zachodziła też konieczność przeprowadzenia na nowo postępowania w całości, wobec czego wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania również nie mógł zostać uwzględniony.</p>	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	

<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	Przedmiot utrzymania w mocy
<p>Wina oskarżonej w zakresie przypisanych jej dwóch przestępstw z art.56§2k.k.s. w zw. z art.56§1k.k.s. w zb. z art.76§2k.k.s. w zw. z art.76§1k.k.s. w zb. z art.62§2k.k.s. w zw. z art.2§2k.k.s. w zb. z art.61§1k.k.s. w zw. z art.6§2k.k.s. w zw. z art.7§1k.k.s. i wymierzone jej kary.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Mając na względzie wszystkie przedstawione powyżej okoliczności, Sąd odwoławczy nie podzielając zarzutów zawartych w apelacji, nie znajdując przy tym uchybień określonych w art. 440 k.p.k., podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylecia zaskarżonego rozstrzygnięcia – na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. orzekł jak w wyroku.</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	Przedmiot i zakres zmiany
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	

<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</p>		
<p>1.1.</p>		# art. 439 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II. III.	O kosztach obrony udzielonej oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym Sąd orzekł na podstawie §17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej

pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714) i zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat B. Ż. kwotę 516,60 zł (w tym VAT).

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art.624§1k.p.k. w zw. z art.634k.p.k. Sąd zwolnił oskarżoną od zapłaty tych kosztów, uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niej zbyt uciążliwe z uwagi na jej sytuację materialną.

7. PODPIS

Agata Wilczewska